

Ďakujeme

- p. Lacikovi S. za vyhotovenie projektu pre MŠ a za sponzorský dar - med
- p. Spišiakovskej L. za sponzorský dar pre MŠ - detské omaľovánky, časopisy, pečiatky
- p. Cimermanovi P., p. Brnovi B. a p. Vozárovi J. za spratanie uhlia
- p. Greškovej Z. a p. Kapustovej J. za sponzorský dar - omaľovánky a papiere na kreslenie
- p. Valentovi T. za odstránenie poruchy na školských počítačoch
- p. Obertovi J. za rekonštrukčné stavebné práce v budove školy a za sponzorský dar - ohrievač
- p. Valentovi J. a p. Cimermanovi P. za opravu ústredného kúrenia
- p. Brašeňovi J. za výrobu skrine a police pre MŠ
- p. Šoltýsovej za sponzorský dar - papiere na kreslenie

Úsmevné výroky detí z materskej školy

„Ponožky sa po anglicky povedia sex.“ (socks)

„Aj my máme doma vyhrievač!“ (ohrievač)

„Prosim, zagombikujete mi?“ (zapnete gombik)

„Ja si vezmem orech domov a ocko spraví orechovicu.“

„Keď vypadnú mliečne zuby, treba si ísť dať spraviť zubnú náhradu.“

Aj deti vedia vtipkovať

Učiteľka sa pýta detí v triede: „Viete mi deti povedať vetu, kde je slovo **ananás**?“

Prihlásila sa Zuzka a hovorí: „Mamička bola v obchode a kúpila **ananás**.“

Prihlásil sa Nácko a hovorí: „Náš ocko bol v obchode, kúpil si klobásu a na nás sa vykašľal.“

Slová vďaky učiteľom

Hovoríme mu učiteľ národov a vieme, že mal slovenské korene. Ján Amos Komenský sa narodil 28. marca 1592. A v deň jeho narodenia vzdávame hold a úctu pedagógom a ich práci.

Je dobrým znakom, ak sa ľuďom dostane vďaka a uznanie za služby, ktoré preukázali iným, ktoré preukázali spoločnosti. A práve učiteľ je ten, kto zažíva krásu rozžiarených detských očí túžiacich po vedomostiach, otvorených srdiečok túžiacich po láske, pohladení, čakajúc na úsmev učiteľa, ktorý je vždy prejavom jeho spokojnosti.

Dnes žijeme dobu dvoch svetov - svet peňazí a svet srdca. Učiteľia žijú prevažne v svete srdca, preto sú šťastní ako tí, ktorých vzdelávajú a vychovávajú, lebo im patrí tento svet. Preto sa im patrí vysloviť to zázračné slovíčko: Ďakujeme.

*Ocko, mamka
prečítajte aj nám!*

Kreslil som pani učiteľku

Vymaľoval som papierové srdce a nakreslil som doprostred pani učiteľku. Stále sa mi zdalo, že v triede vyzerá inak. Ale nakresliť som ju musel, lebo som nemal jej fotografiu. Ako by vedela, že papierové srdce patrí jej?

Keď som robil také srdce pre mamu, bolo mi ľahko. Vybral som z albumu maminu fotografiu a nalepil som ju do srdca. Na rodičovskom aktíve som povedal mame báseň a daroval som jej srdce, lebo bol Medzinárodný deň žien. Mama sa smiala, že práve takú študentskú fotografiu som si vybral. Povedal som, že tá sa mi páčila najväčšie.

A zajtra má sviatok naša pani učiteľka, lebo je Deň učiteľov. My družinári sme to vedeli prví, lebo nám to povedala vedúca. A poradila nám, aby sme prichystali pre pani učiteľku prekvapenie. Najlepšie bude, keď jej napíšeme: — Ďakujeme Vám, že nás učíte. — A podpíšeme sa.

Zdalo sa mi málo, len tak voľačo napísať. Keď som dal mame srdce, dám ho aj pani učiteľke. Lebo ona je v triede ako mama. Často ju hneváme a ona nás len učí a učí.

Nakreslil som ju a urobil som jej červené líca.

Keď som išiel na druhý deň do triedy, zastavil som sa na chodbe pred našou vitrinou. Boli tam vyložené moje dva výkresy. Pani učiteľka povedala, že som šikovný kresliar. Keď som šikovný, iste som ju dobre nakreslil.

Ivan písal na tabuľu. On už vedel všetky písmenká, lebo jeho mama je učiteľka. Deti to odpisovali na papiere. Vytiahol som papierové srdce, že ta voľačo tiež napíšem. Nechcel som odpisovať z tabule, lebo ja som nikdy neodpisoval od Ivana. Rozmýšľal som, rozmýšľal, a keď som mal už skoro rozmyslené, prišla do triedy pani učiteľka. Nemohol som už nič písať.

Elena Stachovská sa postavila pred pani učiteľku a povedala báseň. Pani učiteľka sa dívala na nás, na Elenu, na tabuľu a usmievala sa. Keď Elena skončila, pani učiteľka nám poďakovala a že nás má rada ako svoje deti. Ani neviem, ako som vstal a zaniesol jej papierové srdce s kresbou.

Za mnou sa začali hrnúť ostatné deti a dávali pani učiteľke papiere a všade bolo napísané „ďakujeme“ ako na tabuli.

Moje srdce si dala pani učiteľka na samý vrch. Zbadal som, že líca mala také červené, ako som jej ich nakreslil ja.